

skvrnou, která nám připomene fauvismus, jak se to projevilo nejvýrazněji v jeho kyticích, malovaných od roku 1928. Zazněly v nich i ohlasy tvorby Josefa Čapka a Václava Špály. V *Zátiší s cukřenkou* (1939) si vyzkoušel dokonce kubistické tvarosloví, avšak krajinomalby z druhé světové války prokázaly jednoznačně, že Milén měl sklon spíše ke smyslově a klasicky vyváženě komponovaným uměleckým realizacím než k moderně. Tímto směrem se ubíralo i jeho profesorské působení na Masarykově univerzitě, od roku 1946 na pedagogické fakultě, od roku 1956 do roku 1961 na katedře dějin umění na filozofické fakultě.

J. SEDLÁŘ

Vzpomínka na doc. PaedDr. Františka Baladu

S úctou vzpomínáme na ty vysokoškolské učitele, kteří stáli při zrodu jednotlivých odborných pracovišť Pedagogické fakulty naší univerzity. K nim patřil doc. PaedDr. František Balada, od jehož úmrtí uplynulo v tomto roce 45 let. Narodil se v Albrechticích n.O. 24. června 1902. Po maturitě na reálce v Pardubicích pokračoval ve studiu na České vysoké škole technické v Praze a na Karlově univerzitě v Praze, kde získal aprobaci pro vyučování matematice a deskriptivní geometrii. Od r. 1924 učil na různých středních školách v Čechách, na Moravě i na Slovensku. V letech 1929 - 1938 působil na Komenského reálce ve Vídni. V roce 1938 se vrátil do republiky a učil na gymnáziu v Brně.

Od vzniku Pedagogické fakulty MU v Brně v r. 1946 se jako člen matematického a deskriptivního semináře významnou měrou podílel na koncepci učitelského studia matematiky v prvních letech existence fakulty. Na Pedagogickou fakultu přešel plným úvazkem v roce 1950, o čtyři roky později se zde habilitoval a od r. 1956 až do své smrti byl vedoucím katedry matematiky a fyziky.

Doc. Balada byl vynikající učitelem s pěkným vztahem k studentům, kterým imponoval širokým odborným rozhledem, hlubokými znalostmi z historie matematiky, metodickou pohotovostí i značnou náročností na jejich profesní přípravu.

První vědeckou práci z oboru matematiky uveřejnil již v r. 1926. Od té doby publikoval na 80 článků zaměřených k rozmanitým otázkám výuky matematiky a historie matematiky. Mnohé z nich byly uveřejněny v polských a ruských odborných časopisech. Byl spoluautorem několika středoškolských učebnic matematiky a metodických průvodců k nim. Výsledky svého studia z historie matematiky shrnul ve své knize *Z dějin elementární matematiky* vydané v roce 1959 a učitelé hojně používají.

Jeho práce v matematice i v přípravě budoucích učitelů byla po zásluze oceněna udělením stříbrné medaile Jednoty československých matematiků a fyziků in memoriam v roce 1962.

J. HÁJEK

Sto let od narození profesora Roberta Konečného

Letošní rok přináší dvě významná jubilea vztahující se k osobě profesora Roberta Konečného. Na den 23. 4. 2006 připadá stoleté výročí jeho narození a na podzim vzpomene dvacátého pátého výročí jeho úmrtí. Obě tato jubilea jsou v roce, kdy si Psychologický ústav Filozofické fakulty naší univerzity připomíná 80 let svého trvání.

Profesor Konečný vystudoval klasické gymnázium v Brně a po maturitě se zapsal na Filozofickou fakultu Masarykovy univerzity, kde studoval filozofii, češtinu a němčinu.

Absolvoval v roce 1929, o rok později dosáhl doktorátu filozofie na základě obhájení disertační práce Julius Zeyer v zrcadle snů, kterou pozitivně hodnotil i Arne Novák.

Čtyři roky učil na gymnáziu v Tišnově. V letech 1933 až 1939 byl profesorem klasického gymnázia v Brně, kde se stal naším prvním školským psychologem, oficiálně